

[Maisted]

om »offentlige besparelser«. Man kan måske tale om, at man har sparet i én cigarkasse og så lagt yderligere penge over i en anden, men man har ikke lavet så meget som for én øres offentlige besparelser under ét, og det er jo det, der interesserer befolkningen, for det er det, der afspejler sig i skattetrykket.

Når det er lykkedes denne regering at sætte danmarksrekord i skattetryk, er det netop, fordi man ikke har gennemført reelle offentlige besparelser. Man taler for meget om noget, man ikke gør, og jeg synes, det er synd, at man skal have al den skældud for at gennemføre noget, som man ikke gennemfører. Man giver jo befolkningen det helt forkerte indtryk, at man gennemfører reelle offentlige besparelser. Man bytter om på udgifterne, og det er noget ganske andet end at lave reelle offentlige besparelser.

(Kort bemærkning).

Gammelgaard (KF):

Hr. Maisted kan udlægge det, som han vil, men der er tale om uændrede offentlige udgifter i faste priser fra 1984 til 1985.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Hr. Gammelgaard dokumenterer jo lige præcis det, jeg står og siger, at der ikke er tale om så meget som én øres besparelse. Der er uændrede udgifter fra 1984 til 1985. Det kan man ikke få til at blive besparelser. Der må være en grænse for, hvad man vil prøve at bilde folk ind.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Det er ikke min opgave at forsvare regeringens budget, men jeg vil dog gerne sige til hr. Maisted, at han taler her, som om vi befandt os i et fuldstændig statisk samfund, hvor intet bevægede sig. Der er betydelige nedskæringer på nogle poster, der er forøgelses på andre, men vi lever jo også i et samfund under stadig forandring, og derfor må man nødvendigvis flytte poster inden for en samlet totalramme.

Det, vi specielt som socialdemokrater kan beklage, når vi ser på udgiftssiden, er naturligvis, at dette samfund tynghes ned af så store renteudgifter, og renterne af statsgælden

bliver en af de poster, vi i de kommende år kommer til at se på. Men jeg vil gerne have lov til at sige, at hvis man ser på den samlede sum af indtægter, som staten har, så er denne sum jo så stor, at den mere end dækker det velfærdssamfund, som vi i øjeblikket opretholder, og det er set under den synsvinkel, vi for de isolerede mindretalsgrupper, der i særlig grad har lidt under nogle nedskæringer, har ønsket at foretage en regulering.

Jeg vil dog gerne understrege, at vi naturligvis deler den opfattelse, at de samlede udgifter i vores samfund må bringes i ro på det nuværende niveau. Det er en af forudsætningerne for at holde renten nede og eventuelt få den lavere, og det er forudsætningen for, at vi kan løse både de beskæftigelsesproblemer og de udviklingsproblemer, vi har.

(Kort bemærkning).

Maisted (FD):

Jeg har ikke kritiseret regeringen for at prøve at føre en fornuftig omkostningsdæmpende politik, for at den fjernede dyrtidsreguleringen og sørgede for, at lønudviklingen blev holdt i ro. Det har jeg ikke sagt noget negativt om, og det kunne jeg heller ikke drømme om, for det synes jeg er fornuftigt.

Det, jeg blot har prøvet at fortælle, er, at denne regering fastholder den store offentlige sektor. Det gør den i et samarbejde med socialdemokratiet. Her kan jeg henvise til tidligere debatter, hvor man har været lykkelig for, at man fastholder denne formynderstat, og man prøver at sælge nogle falske varer, når man siger, at man laver offentlige besparelser. Det er fuldstændig rigtigt, at man bytter om på nogle udgifter i forskellige cigarkasser, men man rører ikke ved det fundamentale, man laver ikke reelle offentlige besparelser. Vi har stadig væk ikke produktionsdækning for vore udgifter i dette land, og så længe man ikke vil indse, at man først og fremmest skal sørge for at have dækning for sine udgifter, bliver man ved med at have underskud på de offentlige budgetter.

Det undrer mig ikke, at socialdemokratiet er begejstret for, at man fastholder en offentlig sektor, men man må da i hvert fald være så realistisk, at man ophører med at tale om offentlige besparelser.